

laa i det Dunkle, saa at det ikke kunde falde os ind i den Henseende at komme nærmere ind paa denne Sag. Men jeg siger, at det for mig ikke er sikkert, om det ikke, indtil Tillægsbestemmelser eller forandrede Bestemmelser paa det nu bestaaende Budget kunde opnaas, vilde være heldigere — i alt Fald i de første 2—3 Aar, indtil man endelig faae Theatret bragt ind under mere rolige Forhold, og indtil det har faaet sit Inventarium og Garderobevesen o. s. v. bragt i Orden, og indtil den Irritation, som finder Sted, har tabt sig, — paa Finansloven at gaa over til den samme Tilstand som for 22 Aar siden. Der ligger ikke, jeg gjentager det, i disse Udtalelser fra min Side nogen bestemt Anse — dertil mangler jeg de fornødne Oplysninger og den fornødne indgaaende Veiledning fra mere Sagkyndige — imod det opstillede Forslag, altsaa ikke en Fravaaden af at stemme for Forslaget, men der ligger fornøden Begrundelse for min Stilling: ikke at ville være med til i dette Dieblis at gaa ind paa et nyt System, hvis Følger jeg ikke kan anse eller vurdere i Forhold til det hidtil Bestaaende.

Alberti: Til den høitærede Minister har jeg ikke Meget at bemærke fra igaar. Jeg veed jo, som den ærede Minister sagde, at jeg har været med til at drøbe det Lovforslag, der kom her om Præstelønningerne; men at den ærede Minister af dette Lovforslags Skjæbne skulde faae Adkomst til at beskjære Præstetaldbene, tror jeg dog ikke er nogen nødvendig Følge, og hidtil har jeg ikke forstaaet, at Forkastelsen af Præstelønningssloven kunde forlene Kultusministeren med administrativ Myndighed lige over for disse. Jeg tror derfor ikke, at denne Forkastelse af en Lov egentlig staar i nogen nødvendig Forbindelse med den foreliggende Sag. — Hvad dernæst Nordruplund angaar, da vil der jo ikke være noget Middel til at afgjøre den Strid, der er mellem Ministeren og mig om, hvorvidt Forpagtningens Størrelse svarer til Forholdene eller ikke; men det er heller ikke derover, at jeg har anket, det er kun over Bruddet paa Traditionen. Jeg henviste udtrykkelig til de to Løse om alternativt Salg eller Forpagtning af Akademiets Torder; var dette stet, var der Ingen, der kunde bebrede Ministeren Noget. Hvor Meget denne Eiendom skal være værd, inden Akademiet kan sælge den, er jo et Lids-spørgsmaal; men jeg veed ikke, om Ministeren har bemærket, at Akademiet i sin Tid har faaet hele

Nordruplund Høvedgaard, 70 Tønder Hartkorn, hele Bøndergodset og Skovene for et Bud af 50,000 Rd. Det var i 1825; længere er det ikke tilbage. Men jeg synes, at hvis man nu kunde faae 6 a 700,000 Kr. for denne Eiendom, der i sin Tid har kostet 100,000 Kr., kunde Akademiet dog sige, at det havde gjort en ganske god Handel; thi det har da Bøndergodset og Skovene aldeles gratis. Der kan ogsaa være nogen Risiko ved for Fremtiden at være Landeieendomsbesidder. Men dette har været et Spørgsmaal, der har været afgjort her tidligere, og Ministeren har ikke optaget denne Tradition. — Jeg kommer nu til den ærede Ordfører. Han synes at ville sætte mig paa de Uvendes Benk. Der pleier jeg ellers ikke at have Plads, og jeg agter heller ikke godvillig at lade mig anvise dette Stæde. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) sekunderede ham noget i den Retning idag. Det ærede Medlem sagde nemlig, at jeg med Urette havde anført, at Ministeren har sluttet Fred. Dette har jeg ikke sagt; naar Lidenden kommer, vil det vise sig, at jeg igaar sagde, at Ministeren i det Væsentlige eller, — jeg brugte ogsaa et andet Ord —, i Hovedsagen er kommet til Enighed med Udvalget, og siden jeg udtalte dette, ligger her i Dag for af Lidenden Nr. 18, hvor man Spalte 799—800 vil finde i Ministerens Udtalelse igaar, at han antog Udvalgets Forslag igaar for et Joveningsgrundlag, og dette kalder jeg, at der er Fredspræliminærer mellem Ministeren og Udvalgsflertallet. Jeg taler om Sagen, saaledes som den nu er. Siden jeg havde Ordet, hører man jo fra forskjellige Sider, at der skal stilles noget Andet op til tredie Behandling. Hvad det bliver, kommer ikke min Forhandling her ved, men jeg siger som igaar: i Hovedsagen er Ministeren enig med Flertallets Forslag. Om nu det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds vil engagere sig videre med mig, er mig aldeles ligegyldigt. Men den ærede Ordfører er jo enig med mig i en Hovedopgave, og det er den at faae Præstetaldbenes Indtagter paa Finansloven. Dette Spørgsmaal er ikke saa gammelt, thi det er først opstaaet i den nuværende Kultusministers Regjeringstid. Jeg tror, at jeg har, og tiltroer mig desfor selv saa megen Dømmekraft og historisk Indsigt, at jeg kan fatte dette Spørgsmaal. Om jeg nu er istand til netop at fatte den Plan, som Flertallet har med sit Forslag, navnlig med den apokryfiske anden Del